

44
PURPURATA
INNOCENTIA;

DIVA

CATHARINA
PHILOSOPHORUM PATRONA,
MARTYRIO CANDIDA,
INNOCENTIA RUBICUNDA;

Publicis Sanctæ Parthenosophæ Solemniis
Panegyrico Academico

*Coram Senatu, Populôque Academico Casarea, Re-
giâq; Univêrsi: Carolo-Ferdin: Pragensis celebrata*

IN BASILICA SALVATORIS

Collegij Cæs: & Academici Societatis JESU ad S. Clementem.

SUB RECTORATU

Pranobilis, Generosi, Clarissimi, ac Consultissimi Viri

D. JOANNIS WOLWERT

De Nefse, J.U. Doctoris, Sac. Cæs. Reg. Maj. Consularij,
in Celeber: Univêrsi: Carolo-Ferdin: Prag: SS. Canon: Profess: Regij, Publ:
ac Ordin: Inclytæ Facult: Juridicæ Senioris, Almæ, Cæs: Reg: Univêrs: Ca-
rolo-Ferdin: Pragensis p. t. RECTORIS MAGNIFICI.

Oratore, Pranobili ac Erudito Domino

FRANCISCO PARAUBEK, Bohemo Pragen: A. A. LL. &
Phil: Baccal: Metaph: & Eth. Auditore.

Anno 1705. Mense Decembri, Die 1.

PRAGÆ, Typis Universitatis Carolo-Ferdin: in Coll: Soc:
JESU, ad S. Clementem, Anno 1705.

HONORI AC VENERATIONI
ILLUSTRISSIMI
A C
EXCELLENTISSIMI
DOMINI DOMINI
MAXIMILIANI
NORBERTI
KRAKOWSKY,
SACRI ROM: IMPER: COMITIS
DE KOLOWRAT,
Domini in Teynitz, Janovitz, Desche-
nitz, & Bieschin, Sac. Cæs. Reg: Maj: Intimi
& Actualis
CONSILIARII,
CAMERARII,
REGII LOCUMTENENTIS,
MAJORIS JUDICII ASSESSORIS,
Et Supremi in Regno Bohemiæ
CAMERARII,
Domini Domini Gratosissimi.

ILLUSTRISSIM
A C
EXCELLENTISSIMĒ
DOMINE DOMINE
C O M E S.

L Aureatas Purpurata Innocentia in Diva Partheno-Martyre CATHARINA triumphantis victorias panegyrico vulgaturus, nullis, equiore titulo, quàm sub Tuis, Illustriss: & Excellentissime D. D. Comes, auspiciis rostra conscendo Orator. Tuis namq; jure quodam debetur obsequiis Catharinae Honori sacrata isthac mea lucubratio: Dum Excellentissima Familia Tua, seu Prognosticam, seu Cognatam & Assymbolam deventeror CATHARINAM: ut hac Kolowratea stirpis prima Tutelariss, & Kolowratea Familia sit CATHARINÆ Cliens Domestica. Est Illareconditoris scientia Pallas inter mundi Sapientes: est Tua Excellentissima stirps Sapientia, & consilij Palladium inter primos Augustissimi Bohemia Regni Proceres. Est Illa Religionis invictissima vindex: est hac ab ipsis exortus sui calendis Romanae fidei columen & Tutela. Idem Divina Partheno-Martyri, & Illustrissima Familia Tua est insigne. Adsternitur Rota plantis Virginis: gemella quoque in Gentilitio Tuo refulget clypeo. Par utrique decor & pretium. Est Rota Catharinae felicitioris fortuna gerula: est & Tua Gentilitia gloriae bajula. Illa in causa Numinis cruentò, imò lacteò purpurisimò rubescit: Tua fuso pro DEO, Regibusque sanguine, & sudoribus inauratur. Utraq; post emensa laborum Olympica terras perosa, calum versus orbitam describit: & qua CATHARINAM Empyreo invexit: Eadem Te, Majoresq; Tuos ad Augustum Heroum calum provexit. Majores, inquam, Tuos, at quos! & quantos! ad calculum non revooco dignos immortalis-

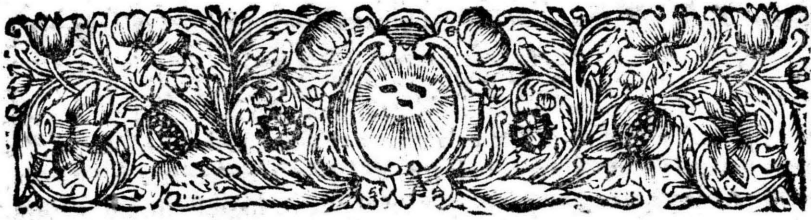
*valibus fastis Heroas, Atlanteis grandium meritorum humeris,
 & magnarum alarum Aquila pariter Gentilitia remigio Heroum
 Capitolio insertos. Sed temerarij laboris lassarer impendio, s̄
 seculorum historiam unius pagella epitome stringere satagerem:
 omnesque in censum revocare, qui gloria curulibus in sublime pro-
 vecti Kolowrateo sanguine gloriantur. Vetustam non recolo
 gloriam: in Te unum Illustrissime, ac Excellentissime D. D. Co-
 mes, oculum minimus Cliens re-verbero, & dum CATHARINEAM
 Kolowratea junxi Rotam, triumphale effedum effeci; cui dum Te
 hodie insidentem, & felicitatem populi suspicio provehentem,
 CATHARINAM Academicò panegyricò celebratam reverentissi-
 mè dedico Honori Tuo unà mecum devotissimam. Te auspice Inno-
 centia Purpurata instructus panegyricus triumphabit: prove-
 henturque feliciter Orationis, vitæq; mea periodi, quarum pedisse-
 quis semper obsequijs Rotam tua benevolentia antecambulam li-
 cuerit comitari, venerari. Itaque tuo favore, Illustrissime
 ac Excellentissime D. D. Comes, & meò humillimò votò pergam
 Tuus, quia pro Te, semper futurus Orator, donec ultra temporis
 orbitam, post felicissimum multorum seculorum cursum, qua in
 terra Maximis non imparem evexit suam Illustrissimam Excel-
 lentiam, annulo, seu Rota beata eternitatis serò adscribat magno-
 rum meritorum, & gloria bajula Rota Kolowratea, hodie etiam
 Catharinaa, Alexandrina, Romana.*

Ità vocet

**Suæ Illustrissimæ Excel-
 lentiaë**

*Devotissimus & Clientum
 minimus*

Franciscus Paraubek!

ORATIO.

Nelcio, quid etiam hodie varium, & mutabile Megaproteus parturiat Orbis; oriuntur soles & occidunt: Phæbus & Phæbe gemini illi publico aspectabilis universitatis stipendio conducti astrorum comædi in diffuso siderum amphitheatro alternant; & cum Sol explicato per irruentem noctem tenebrarum sipario jucundioris lucis proscenium occluserit, & amænissimæ diei finierit comædiâ, tum Luna induto cothurno mæstissimam noctis orditur tragœdiam, & luctuosæ caliginis succendit funalia. Insuper minora alia, & toto cælo errantia sidera, in primo sui ortûs vere, totum expectationis autumnum explicant, nec ab illis serenitatis præstolare auxesim, quibus jam totum splendoris incrementû in illustres cunas abiit & obiit. Dies cum pene nascuntur, præmaturo fato tumulatur innoctes. Vesper vespere truditur, Zephyri oppugnatur Aquilonibus, extinctam Cæli serenitatem pluviaz deplorant nubes, felices autumnum præcipitantur in rigidos Decembres. Brevi: Basilica Orbis Universitatis pusillum novatæ varietatis compendium. Nec minor in minore mundo rerum novitas. Lacrymatur Dacus ad stellarum ortum, plaudit Arabs ad Solis occasum, deliciatur Democritus in caligine, studet Archimedes in Solis lumine, odit lucem Diogenes in dolio, proscribit Solon tenebras è Lyceo. Et verò esset, cur profanæ inconstantiaz labe temeratum, ream tibi sisterem, Senatus Academicæ, hanc infantis Orbis collactaneam rerum novitatem, & ferreo Periclis stylo subjicerem castigandam, nisi jam dudum asyli defensa jure è profanatis Gentium delubris, in sacros etiam Templorum penetrasset parietes, & aris supplex affusa, hodie dum in San-

Sanctuarii hospitaretur. Vobiscum mihi res est, Salvatoris fontibus benedicti, Sacriarii hujus parietes, vos percontor: Quæ hæc nova rursus rerû facies? mensis nuper supra unum volvebatur alter (piget enim secundum dicere studiis nostris tam infelicem) ex quo in sublimi hac Sanctuarii specula, velut in publicæ calamitatis teatro, Orbi tristissimam, funestam regnis & provinciis, universis dolendam tragædiam vidissemus, nisi circumfusæ undique pannorum tenebræ, & nigrescentium peristromatum atrox mærentium oculos cæcâsset. Vidissemus in ferali illa scena nostrammet, pretiosis ter Magni LEOPOLDI cineribus insepultam felicitatem; atq; ut alia suo in pulvere tumulata non refodiam, vidissemus & Umbriam, & Ægyptum universam, unius parentantis doloris vehementiâ in Salvatoris Basilicam compendiari; adeò plenus cæterùm ille funeralium dies in mæstissimam noctem horrescebat. At enim, ubi amabò hodie parentales lugubris illius pompæ cerimonix? adeòne breves sunt populorum amores, ut in lætitiæ partem tam subito migret lacrymabilis de Principe dolor, cui lugendo sola sufficiat æternitas? ubi, Memphæam imitatus pyramidem, funeralis colossus? ubi succedaneis hodie CATHARINÆ solennijs nuper præludens mons ille Sinaiticus? adeò mæstis conterminum nubibus, mortuale castrum Athletæ LEOPOLDO, oleum in unctionem distillabat. Ubi denique decumanis luctibus conveniens ille color, mæstumque decolorati sepulchralium cannarum ambitus? ubi, inducto aræ principi opaco, clarificati in Thaboræi montis vertice eclipsatus Salvatoris aspectus? ubi altarium cæterorum funesta nox, & luctuosa Sanctuarii totius imago? Equidem metamorphosim novam, nisi profanum vulgus à sacratoribus prohiberetur adytis, Naso hinc rursus describeret, ità dispares colorum formæ hodie ludunt Oratorem. Huc oculos AA. oculatissimi, huc huc in propylæam aræ summæ frontem intentam mentis aciem defigite, Spectate! Cujus est hæc imago? Alexandrinæ Virginis Iconismum loquitur penicillus; stat pro immaculatis focus, & aris dealbatus super nivem lactæ innocentix candor, ergo! funesta apage Libitinæ supellex! cedat candori atrox! Nocturno altaris paludamento byssus sufficiatur! Sed & in vos ipsos, quos aræ tantisper accommodâstis, oculos reflectite, Areopagitæ Academici, Judices Purpurati, etiam augustum illud verticis, ac humerorum vestrorum decus, & emeritum epomidis ostrum Panegyristes sibi vendicat iu argumentum. Nudam quippe in medium prodire pudeat innocentiam, quam circumfusâ scapulis vestris purpurâ hodie decet palliari. Con-

sur-

furget exinde opportuna anastasi, atque ex ipsis Austriadum Campis, quibus immortuum nuper electum illud frumenti granum maesti plorabamus, candido-purpureum thema Oratori enascetur. Dictionis scopum de plano accipite. Innocentia Purpurata D. Parthenosopha CATHARINA, Martyrio Candida, Innocentiâ rubicunda, dicendi argumentum. Si gratiarum tuarum favonijs benignus adspiras Magnifice D. Rector, si & vos patienti benevolentia frigidum Oratorem confovetis Spectabiles Decani, Eximij, Clarissimi, Excellentissimi, Doctissimique Sapientiæ Præsides & Professores, Túque imprimis Inclyta Doctissimaque Facultas Philosophica, stabit paradoxum, quod candorem inter & purpuram molior in CATHARINA connubium, Innocentia purpurata triumphabit.

Sociare ignibus lymphas, vallibus excelsa alpium infestare juga, astra miscere terris, summi Architecti summa Magisterij: Ex pumice torquere fluentia, ex Marpesia prolicere oleum, ex absynthio distillare ambrosiam, miraculorum est epitome: Ruborem langvescere in candorem, pallorem effervesce in sanguinem, in pusillo innocentiae gremio adolescere purpuratam majestatem, prodigium est in compendio. Si CATHARINA Martyr est; rubet Martyriò, non candet: Si Alexandrina Virgo est; candet innocentia, non rubet. Unde sit Martyriò candida, innocentia rubicunda, propè ignoro. Purpuram jungere candori, candorem desponsare purpuræ, hoc opus, hic labor. Nec ferè hac arte polleere credemus alterum, quàm qui divinum fortitus aliquid, ea in unum copulare didicerit, quæ perpetua lege à se distare amant, atque pugnaci cognatorum odiorum antipathia nunquam non separari. Rideo imperitam Mythologorum audaciam, qui rudi nimium figmento, cum astra confunderent Erydanis, & monstris Cælos efferarent, serenam Cæli faciem obscurârunt magis quàm illustrârunt. Hos moliminis ardui plenos ausus infæcunda vulgi non parturit ignavia, hanc discordium rerum concordiam, hos pugnantis affinitatis nexus plebeja non junget industria, qui aut divini sunt, aut participatæ divinitatis communionem nobiles sunt heroum partus. Ab injecta heroum memoria, ad quem rectiori tramite accedam? nisi ad Te Heroïna invississima, Virgo in Martyrio Candida, in Virginitate Purpurata Martyr CATHARINA: huc illustres curas historici, huc penicilli, huc tabulæ; purpurâ, non sepiâ, candore, non rudi atramento, purpureo-candidus nexus æternitatis annulo inscribatur. Illi mem innocentiae candorem suis cancellet laudibus Elogiastes Parthenius, Martyrii etiam præconia paginarum medicis coarctet

angustiis purpurati Dalmatæ Laconismus, non succenseo. Unum istud nec secula digerent, nec adultæ ferre poterunt ætates, si virginali candori, innocenti connubio conciliatum Martyrii purpurismum æternitati scribere effrons penna erubescat. Quanquam quis non erubeat purpuratæ innocentæ encomia? ut ut verboso aliàs eloquentiæ apparatus vel delibare tantum, quæ dudum in una, quam geminus lactis & sanguinis liquor coalere fecit, gutta, velut in latè diffuso oceano, & Lycurgi in dicendo robur, & Theophrasti elegantiam, Isocratis venustatem, amænitatem Pisistrati, Platonis mella, Theopompi majestatem (& quis omnes eloquii fontes aperiat?) misisse videatur. Ergo obmutescant calami, inventorum ludibrium abeant leves pennæ, pro purpurata Innocentia Alexandrinæ Virginis, vita ex altero alterum contextat argumentum.

Et primo quidem illucescentis rationis in limine talis nobis occurrit, qualem ex tantis natalibus sperare quidem poterat Christianus sapientum Orbis, non tamen habere aut Concivem Alexandria, aut Magistram fidei obstinata Maximini impietas merebatur. Nec caput proferre poterat CATHARINA ad vitam, nisi simul ad lentam incruenti Martyrii mortem, ad quam per senticosum Dialecticæ iter, jam tunc superioribus assveta disciplinis gradiebatur, illud porrexisset. Simul illam Lucina infantilibus crepundiis, ac fasciis exiit, simul illam Libitina mortis contemplationem docuit per Philosophiam. Nec orbem aspicere potuit, nisi simul in se sobolescente adhuc, jam adultam Philosophiam & videret & miraretur. Infantile cerebrum, cum sapere vixdum didicisset, jam maturum ad coronas ab ipsis adeò incunabulis eloquentiæ prodidit Reginam. Ità idem fuit nasci Martyrem, quod CATHARINAM, Enimvero acto vix vitæ Tirocinio tenellum caput continuo per primum ætatis florem in magnæ mentis augustal excrefcens, sinè cruenti quidem, non tamen capitalis Martyrii tortura in immensam profundissimarum cogitationum officinam instruebatur. Jactate olim, per me licet, depilata 50. Sophorum Capita, in unicum hoc candidæ Martyris caput fallacium Sophismatum tela, texite nodos in Alexandrinam Virginem etiam Gordios, construite laqueos, implicate replicas, totumque in obruendam spe vestra imbellem solidissimarum rationum apparatus expedite! deridere Sophismata, evolvere nodos, enodare gryphos, evadere laqueos, explicare replicas, dissolvere singula, diruere omnia, jam inter cunarum fascias studiosa Martyr didicit CATHARINA. Et jam quis credat!

nisi fidem negare etiam maximis, infidelitatis foret maximæ, 30. Græcicæ Sapientiæ succollatores Atlantes uno Alexandrinæ Heroidis Achille dejecti, Virgini accidunt in trophæum. Debent tanti fortunata salutis suæ auspicia Tantillæ, debet illa actos de tantis triumphos, quos cana etiam ignorârunt secula, uni juvenilis cerebri Martyrio, debet Alexandrinam victoriam studiosis frontis suæ sudoribus, quos jam tunc in Tantorum salutem, olim Martyriô purpurandam, ipsa adhuc Martyr Candida velut eminus propinabat.

Sed quid adhuc etiam cunarum involvor fasciis? assurge calame! à doctis curis, à teneris fasciis, ad rigida vincula, in carcerem festinabis. Unum hîc pro Candida in Martyrio Viragine, si tacerem argumentum, mœstum adgemerent turtures, columbæ complorarent. Innocuam omnibus, uni tantum nocentem sanguinario Maximini furori CATHARINAM cruento fato servabat carcer; Hic primum minis torquet innocentiam Tyrannus, ut timore pessumdet, priusque impugnet mentem Martyris tristissimâ tormentorum memoriâ, quàm partheniam vitam expugnet cædibus: Circumvallat futurarum calamitatum exercitu, & vivacissimo quatit intentandæ mortis ariete, arctissimâque venturarum miseriarum cingit obsidione, nova semper sibi que succedentia ostentat tormenta, quibus succumbet, nisi impiis obsecundet imperiis. Sed stat Candida in hoc Martyrio Innocentia, & sinè tristitiæ nubibus amœnam frontem aurea explicat serenitate; candorem pectoris inquilinum nullus timor perturbat, nullus exturbat. Cùm interim judicarius Impiorum confellus sanguinem sistit innocentem; arcuantur in supplicium rotæ, ipsa imò infanientis Maximini Tyrannis durefcit in chalybem, rigescit in lanceas, exsurgit in cruces, accenditur in flammæ, livefcit in virus, in scorpios animatur; totus horrenda metamorphosi abit in furorem Maximinus, totus vertitur in Megæram: fera rabie pectus intemescit, dilatatis spumat labijs, anhelum trahit ex ore spiritum, compressis stridet dentibus, & violento impetu deartuata, trementiâque præcipitat verba, quæ non prius furor in gutture penitus præfocavit. Scintillat oculis, sanguinolentis ardet genis, trucibus frontem minis exasperat, surgentibus inhorrescit capillis, truculentum jactat caput, currit, recurrit, luctatur, sibi que ipsi reluctatur; volant undique tumultuosâ verborum tempestate excussa indignationum fulmina, & confragoso fremitu in innocentes CATHARINÆ aures delabuntur. Quid amabò tanta irarum tempestas, nisi cladium fulmina procudat. Conclamatum est: aut suam

posthac gestare purpuram erubescet, aut Catharinæum liguriet sanguinem Maximinus. Ast non feriunt innocentem Lauri fruticem bruta fulmina, rubori tuo, non cruento Virginis Martyrio sanguineum paras balneum purpurate carnifex Maximine. Nullum jus sanguinis in innocentem, quæ sanguinis jam dudum experts, candidum materni lactis succum, alimento non commutavit altero, quàm quod nutrices columbæ, inter rigidiores compedum fascias, velut in secundis Martyrii cunis sollicito partu suggerebant. Ergo age! CATHARINA progredere! quò Innocentiam tuam provocant Viri sanguinum; ibis non ad cruentam Martyrii purpuram, quam expalluisse in Te videre poterant Gentiles nocturæ, nisi præfulgidum candoris tui serenum cæcutientium aspectum ampliùs perstrinxisset. Candidissimum columbarum omen, etiam inter sanguinarios enses candidum agonem pollicetur. Progredere, novum datura Orbi spectaculum, ubi cum purpura in certamen descendet candor, & triumphalis byssus, è purpurato Martyrii Campo simul ostrum profligabit, simul lacteo diademate vincentem coronabit. Et en! jam fatalis tuba altò suspendit silentiò effusum ad spectaculum vulgus, decretamque Iustaminis horam furiosus intonat buccarum rubor, stat cataphracta innumerabilium Caputum phalanx, qualem aut optasset Hannibal, aut æmulam expavisset Alexander; una omnium, an militaris, an brutalis, ambigo, cruenti oris tessera: Sanguinem! Sanguinem! Quid CATHARINA? an rubore decolorat vultum? maximam sibi suam decantet Plautus: Res salva, erubuit! expallescit imò hæc inter CATHARINA, res salva, expalluit! niveus genarum pallor candidi Martyrii omen syncerissimum. Date veniam purpurata Martyrum agmina, nemo vestrum hac Virgine gloriosius Martyrium iniiit, cui non nisi per lacteam liliorum feriem, Martyrii trames insternitur; quidquid viarum terit, consecratque virginalium plantarum vestigiò, in subitum lilium albescit; nec terra est, cui triumphalem imprimit gressum, sed nova in terris Galaxia. Sed enim, quid ferrum ultrà cohibemus Spectatores? intenta ictum, cruenta manus! pro sanguinis rivo, quem inflammata Maximini sistit rabies, ex illimi Virginei corporis scatebra lacteos tandem fontes extunde ferrò. Et verò jam cecidit, quæ nec gloriosius stetisse poterat, à primo ætatis flore nunquam Martyrii Candidata, nunquam novitia, in vivis & à fatis semper consummata Martyr Candida CATHARINA.

Et mea staret hic Oratio, ubi honoro casu ipsa sibi in arcum affurgit triumphalem, gloriosa sanguinis debellatrix, nisi ampliorem adhuc E-
logio

logiorum Campum pro Domo sua aperiret purpurata Liliatæ Martyris innocentia, quæ fati nescia, etiam post funera perorat. Mecum si lubet cogitibus vestris AA. in Campum Catharinæ Eloquentiæ descendite, ut quam dedi Martyrio Candidam, etiam Laconicò passu Innocentiâ prosequar rubicundam. Integer hinc, quem aulae Maximini universa infudie Græcia, Rhadamantium confidet Exercitus, tetrici vultus supercilio, stoicæ torvitatis pleno, unam intuetur ex adverso æmulam censoria illa Platonicæ ævi posteritas. Hinc in illibatam Virginis Innocentiam, impudici totius aulae effunduntur oculi; cogitate! quis tunc Liliatæ frontis rubor, quæ candidissimi pectoris comòrio, quis innocentis animi sensus? didicisset ex purpurato hoc vultus, & rubicundo illibatæ mentis aspectu veracundius fingere Apollo, adeò suffusus rubore candor genas temperabat. Trepidate depilata Sophorû Capita! vel ad solum muti adhuc oris intuitû; jam erubescit innocentia, oris fulmina expavescite! vehementius nunquã peroravit Innocentia, quàm ubi incensi sanguinis rubor, non verba, sed jacula subministravit. Nec est quòd svadam ejus, quæ rapidissimi fluminis instar decumanos argumentorum & fregit insultus, & impetus prostravit, tenui eloquiù stillâ insectari nitar, quando jam dudum Orbi locuta fateri coëgit etiam sapientes, quòd

nec digniùs unquam

Majestas meminit sese Romana locutam. *Claudianus.*

Tuam ego hic, coronatum Majestatis monstrum, Maximine, purpuram appello, quæ tunc primùm nativum exuta ruborem, pallore excanduit infami, cum in te tanta dicendi libertate, sceptris indignam Idolorum servitutum, sacri furoris incensus æstu Innocentis Virgunculæ rubor, increpabat. Age, age! quod actus in furorem svadet pudor, fatalis scena acuatur in pectines, globetur in grandines, horrescat in unguas, asperetur in seras, ardescat in fulgura, lapidescat in fulmina, fulgura, tona, fulmina, Maximine! satis ad triumphum est, Innocentiam rubuisse. Celsum Elogiù apicem victorioso triverbio inimicis insultare labaris Carolo amplius non invidet Orbis; non homine uno, ferreâ armaturâ partus hic labor est. Ast unicò, sacratione irâ rubescens Innocentiæ verbò, ceu fulgetrò, ahe-neum tyrannidis pertundere pectus ad ruborem, hoc demum est elogiurû omnium transcendere apices, & vel invitum invidentis animi livorem in Encomiasten provocare. Verùm non ità rubet CATHARINA, cum facunda est, ut non, tacendo etiam, pro purpurata sua Innocentia vocali silentiò peroret. Maximinus, quam rubentis oris eloquiò fulminantem,

magis,

magis, quam perorantem ariete nullo expugnare valuit, non jam minarū
 spiculis horridus, sed comptis instructus regionum favoniorum illicijs si-
 lentem periclitatur. Opulentas regni Gazas, parum est! quidquid sive ad
 pretium, sive ad luxūs Majestatem serenioris fortunæ vultus plenô Tagi
 Gangis que profundit alveô, numeranda aurô temporum momenta, no-
 tandas gemmis horas, Erythræo innaturos spondet Soles, ut Liliatum
 Catharinæ Innocentiæ candorem suæ purpuræ desponsset. Una, una in
 votis CATHARINA, regalibus non amplius prohibenda obrutibus, sed
 folio locanda augustali, si connubialis modò fœderis sacramentô, sponfa-
 lem fidem amoribus litaret Maximini. Quid agat hæc inter CATHARI-
 NA? ad honores, ad augustas Regum trabeas nemo testudo est, præcept ad
 sublimia quæq; ambitus est, volubilis fortunæ rota Cunctatores aut Létulos
 non admittit, rotantur alij non eunt ad diadema, ad cæcum illud Numen
 cæco plerumque curritur impetu. Eja Atalantam indue CATHARINA!
 ad aurata, quæ in fortunam tuam jactat Maximinus Imperij poma, pro-
 curre! Sed enim ad Appiam honoris viam stat in elingvem petram purpu-
 rata CATHARINÆ Innocentia, & solo adhuc illibati vultus facunda ru-
 bore, simul impudentis Tyranni audire sponsa erubescit, simul silentio-
 sâ oris verecundiâ verba intercipit Oratori.

Ad Te nunc stylum erigo, qui myricarum more per ima reptavis
 hætenus, inelyta Sapientum corona, Almæ, Cæsareæ, Regiæque Univer-
 sitatis Carolo-Ferdinandæ Senatus, Populæq; Academiæ; Martyriô Can-
 didicam, rubicundam Innocentiâ D. Parthenosopham CATHARINAM,
 detritis verborum coloribus adumbrare ausus Orator paradoxus, deside-
 ria irritavi tantum, non extinxi, unô hoc dignus elogiô: non
 purpuratam Innocentiam, sed innocentem

Oratorem rubuisse.

D I X I.

